

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΘ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1941

ΑΡΙΘ. 7

ΠΕΡΙ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΗΜΩΝ ΑΓΩΝΑ

“ΠΑΝΤΑ ΣΥΝΕΡΓΕΙ ΕΙΣ ΑΓΑΘΟΝ,”

Η ΦΩΝΗ ΕΛΒΕΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Ἐπιφανῆς ἐλθετὸς Θεολόγος διεθνoῦς φήμης, τοῦ ὁποῖου τὰ συγγράμματα μετεφράσθησαν εἰς τὰς κυριωτέρας γλώσσας τοῦ κόσμου, ἀπέστειλε πρὸς τὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Π. Ι. Μπρατσιώτην θερμοτάτην ἐπιστολὴν διὰ τὴν ἀπόκλιτον κατὰ τῆς πατρίδος ἡμῶν ἰταλικὴν ἐπιδρομὴν. Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης δημοσιεύομεν, κατωτέρω, τὰ μᾶλλον ἐνδιαφέροντα ἀποσπάσματα, τοῦ καθηγητοῦ κ. Μπρατσιώτου ἐπιτρέψαντος τοῦτο προφρόνως.

«... Ἐγνωρίζομεν καὶ γνωρίζομεν πολὺ καλῶς καὶ εἶναι δι' ἡμᾶς ἀπολύτως σαφές ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἠθέλε τὴν εἰρήνην καὶ διὰ τὴν διατήρησιν αὐτῆς ἐπραξε πᾶν τὸ δυνατόν, μέχρις οὗ ἐγένετο θῦμα τοῦ αὐτοῦ κακοῦ δαίμονος, εἰς τὸν ὁποῖον παρεχωρήθη κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα νὰ ἀποβῆ ὁ τρόμος τοῦ ἡμίσεως τῆς Γῆς καὶ νὰ καρπωθῆ μέχρι τοῦδε τὸσον ἀπιστευτῶς πολλὰ καὶ μεγάλας ἐπιτυχίας. Γνωρίζομεν ἄρκετὰ καλῶς ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον συνέβη εἰς ὑμᾶς ἦτο καὶ εἶναι δυνατόν νὰ ὑποστῶμεν καὶ ἡμεῖς. Δι' οὐδὲν δύναται νὰ εἶναι φυσικώτερον εἰς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ νὰ εἴμεθα παρὰ τὸ πλευρόν σας, κατανοοῦντες πόσον εἶναι καλὸν καὶ ἀναγκαῖον νὰ προβάλλεται ἀντίστασις ἐναντίον τῆς βίας ταύτης καὶ πιστεύοντες ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀποβῆ ἐπὶ ματαίῳ νὰ τολμῆσῃ τις νὰ ἀναλάβῃ καὶ γὰ φέρῃ εἰς πέρας τὴν ἀντίστασιν ταύτην, ἐλπίζων εἰς τὴν παντοδύναμον τοῦ Θεοῦ ἀγαθότητα.

Θὰ χαρῆτε πολὺ πληροφορούμενοι ὅτι εἰδικῶς διὰ τὸν ἐλβετικὸν λαὸν τὰ ἐν Ἀλβανίᾳ ἔχουσιν ὑψίστην σημασίαν, ἐπιβεβαιοῦντα ὅτι καὶ οἱ μικροὶ δὲν εἶναι ἐντελῶς ἀνίσχυροὶ ἐναντι τῶν μεγάλων, ὅταν εἶναι πεπεισμένοι περὶ τοῦ δικαίου των καὶ εἶναι ἔτοιμοι καὶ ἠνωμένοι διὰ πᾶσαν θυσίαν. Κατ' ἀρχὰς εἴχομεν ἀνησυχῆσαι μεγάλως μήπως καὶ ἡ Ἑλλὰς ἀκολουθήσῃ τὴν τύχην τῆς Πολωνίας, τῆς Νορβηγίας, τῆς Ὀλλανδίας καὶ τῶν καθ' ὅμοιον τρόπον ὑποστάντων ἐπίθεσι Κροατῶν. Ἀλλ' ὅσα κατώρθωσαν καὶ κατορθώουσι ἔτι οἱ Ἕλληνας, τοσούτω μᾶλλον καθ' ὅσον δὲν τὰ ἀνεμέναμεν, ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς θάρρος, τὸ ὁποῖον μίαν ἡμέραν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι καὶ δι' ἡμᾶς ἀπαραίτητον. Εἴμεθα εὐγνώμονες εἰς τοὺς Ἕλληνας διὰ τὸ καλὸν των παράδειγμα καὶ ἐλπίζομεν

ὅτι κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀνάγκης νὰ μὴ φανῶμεν κατώτεροί των.

Ἀσφαλῶς καὶ ὑμεῖς, κ. συνάδελφε, θὰ σκέπτεσθε ὅτι καὶ ὡς Χριστιανοὶ καὶ ὡς θεολόγοι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀπασχολούμεθα τόσον σοβαρῶς μετὰ τὰ παγκόσμια γεγονότα, ὑποχρεούμεθα τόσον ἀποφασιστικῶς νὰ λάβωμεν θέσιν ὑπὲρ ἢ κατὰ καὶ συνδεόμεθα τόσον προσωπικῶς πρὸς τὴν τύχην τῶν Ἐθνῶν ἡμῶν. Προσωπικῶς εἶμαι ἀπολύτως πεπεισμένος ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι ἀντίθετον πρὸς τὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀποστολὴν ἡμῶν, ἀλλὰ τοῦναντίον ἀναγκαῖον καὶ ἀπαραίτητον. Διότι τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν σημερινὸν κόσμον δὲν δύναται νὰ ἐμφανισθῆ ἄλλως εἰμὴ ὡς συγκεκριμένη καὶ σαφὴς θέσις ἐναντι τῶν σημερινῶν πολιτικῶν ζητημάτων. Ἀλλ' εἴμεθα ἀληθῶς εὐγνώμονες διότι γνωρίζομεν, ὅτι εἰς πάντα ταῦτα δὲν ἀγωνιζόμεθα ἐναντίον ἀνθρώπων ἢ λαῶν, ἀλλ' ὅτι ἐναντι «ἐχθρῶν» τε καὶ «φίλων», παρὰ τὴν σοβαρότητα τῶν σημερινῶν ἀντιθέσεων, διατηροῦμεν τὴν πνευματικὴν ἡμῶν ἐλευθερίαν καί, παρὰ τὴν ὑφ' ἡμῶν ὀλόψυχον παρακολούθησιν τῶν σημερινῶν γεγονότων καὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν μελλουσῶν ἐξελίξεων (ἤδη εἰς τὴν παρούσαν ἐποχὴν), διατηροῦμεν τὸ ἀδέσμευτον καὶ τὴν διαύγειαν ἡμῶν. Καὶ ὡς χριστιανοὶ καὶ ὡς θεολόγοι ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἔχωμεν τὰς ἀπόψεις τὰς ὁποίας ἔχομεν ἀνευ τῆς βεβαιότητος ὅτι καὶ ὡς Γερμανοὶ καὶ ὡς Ἴταλοὶ κλπ. θὰ εἴχομεν σημερον τὰς αὐτὰς ἀντιλήψεις. Ἀλλ' ἀκριβῶς ἔχομεν τὴν πεποιθήσιν ταύτην καὶ ἐνεκεν τοῦτου εἴμεθα σταθεροὶ εἰς τοὺς πόθους καὶ τὰς ιδέας ἡμῶν. Ταῦτα σκεπτόμενος φορῶ τὴν μάχαιραν καὶ ὡς πολίτης ἀνήκω εἰς τοὺς δεδηλωμένους ἀντιπροσωπεύοντας τὴν ἄποψιν περὶ τῆς πάσης θυσίᾳ ἀντιστάσεως τοῦ ἐλβετικοῦ λαοῦ. Νομίζω ὅτι αἱ σκέψεις σας δὲν θὰ ἀφίστανται τῶν ἰδικῶν μου.

Τὸ προσεχὲς μέλλον διὰ πάντας ἡμᾶς ἀσφαλῶς δὲν θὰ εἶναι εὐκόλον. Εὐχόμεαι εἰς τὸ ἔθνος ὑμῶν καὶ εἰς ὑμᾶς προσωπικῶς ὅτι καὶ διὰ τὸ ἰδικόν μου ἔθνος: Πίστιν σταθεράν, ὑπομονὴν μεγάλην, ἀνοικτοὺς ὀφθαλμοὺς, χαρὰν ἀπὸ καρδίας καὶ εἰς τὰ μικρὰ καὶ εἰς τὰ μεγάλα, ἐλπίδα, ἣτις οὐ καταισχύνει. Ὅταν αἱ εὐχαὶ ἡμῶν αὐταὶ ἀπευθύνωνται ὡς προσευχὴ πρὸς Ἐκεῖνον, ἀπὸ τοῦ Ὁποῖου προέρχεται πᾶν δῶρημα τέλειον, τότε ὅ,τιδήποτε καὶ ἂν συμβῆ, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μὴ εἰσακουσθῶσι. Διότι «οἰδαμεν ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν».

ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΗΜΕΡΗΣ-ΕΟΡΤΗΣ

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Β. καὶ Ν. Ἀμερικῆς κ. Ἀθηνᾶγορας μετὰ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Βοστώνης κ. Ἀθηνᾶγορα ἀπέστειλαν διὰ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ ἡμῶν ἑορτῇ τὸ κάτωθι τηλεγράφημα :

Ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ μας ἑορτῇ ὑπερήφανοι καὶ εὐτυχεῖς, διαβιβάζομεν μέσῳ τοῦ σοφοῦ καὶ ὑπερόχου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσάνθου τῷ ἐνδόξῳ ἑλληνικῷ λαῷ καὶ τῷ ἡρωϊκῷ μας στρατῷ τὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ὁμογενείας τῆς Ἀμερικῆς καὶ τὸν θαυμασμὸν τοῦ ἀμερικανικοῦ λαοῦ. Εἶδε ὁ Ὑψιστος νὰ εὐλογῆσῃ τὰ ἑλληνικὰ ὄπλα, συνεχίζοντα τὴν ἀνέσπερον δόξαν των, πρὸς τελικὴν ἐπικράτησιν τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἐλευθερίας. Ὁ ἑλληνισμὸς τῆς Ἀμερικῆς, ἠνωμένος καὶ πανστρατιᾷ παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, θὰ συνεχίσῃ παρέχων τῷ μαχομένῳ ἔθνει πᾶσαν ἐνίσχυσιν.

† Ο ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

† Ο ΒΟΣΤΩΝΗΣ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΑΝΤΟΥΑΡΙΑΣ

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Καντουαρίας κ. Κόσμο ἀπηύθυνε τὸν κάτωθι χαιρετισμὸν :

Πρὸ μακρῶν ἑκατονταετηρίδων, ἡ Ἑλλάς ἐπολέμησε διὰ τὴν ἐλευθερίαν της κατὰ βαρβάρων ἐπιδρομῶν. Σήμερον καὶ πάλιν μάχεται διὰ τὴν ἐλευθερίαν της καὶ διὰ τὴν ἐλευθερίαν ἄλλων ἐθνῶν ἐναντίον τῶν βαρβάρων τοῦ 20οῦ αἰῶνος. Ὁ λαὸς τῆς χώρας ταύτης καὶ οἱ λαοὶ συμμάσσης τῆς Βρετανικῆς Συμπολιτείας Ἐθνῶν συνεκινήθησαν βαθέως ἀπὸ τὴν νικηφόρον γενναϊότητα τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος. Εἶναι ὑπερήφανοι, ἔχοντες τὴν Ἑλλάδα ὡς σύμμαχον. Εἶναι κατὰ περισσώτερον ἀπὸ σύμμαχος. Διὰ τῆς ἐνότητος, τῆς συμπορίας καὶ τοῦ ἀδαμάστου πνεύματός της ἀποτελεῖ τὸ ἐμπνέον καὶ ἐμψυχῶνον πρότυπον. Ἡ εὐγνωμοσύνη μας καὶ ὁ θαυμασμὸς μας ἀξάνει ἐφ' ὅσον βλέπομεν τὴν Ἑλλάδα ἀντιμετωπίζουσαν νέας καὶ βαρείας ἀπειλὰς μετ' ἀδάμαστον θάρρος. Ἀποστέλλομεν πρὸς αὐτὴν τὴν ἐγγύησιν ὅτι θὰ σταθῶμεν παρὰ τὸ πλευρὸν της καὶ θὰ τῆς παράσχωμεν πᾶσαν δυνατὴν βοήθειαν. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀγγλίας, συνδεομένη μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ δεσμῶν στενῆς φιλίας, ἐνοῦται μετ' αὐτῆς εἰς δέησιν πρὸς τὸν παντοδύναμον Θεόν, ὅπως ἐνισχύσῃ καὶ ὑπερασπίσῃ ταύτην καὶ τὴν ἀναλάβῃ ὑπὸ τὴν προστασίαν σου Αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν ἡμέτερον ἀγῶνα.

Κύριε, ἡμεῖς ἐσμεν λαὸς σου καὶ πρόβατα νομῆς σου· πλανηθέντες τῇ φθορᾷ, ἐπίστρεψον ἡμᾶς· σκορπισθέντες, ὡς ποιμὴν συνάγαγε ἡμᾶς· ἐλέησον τὴν ποιμνὴν σου, φιλόφρονε σπλαγχνισθῆτι, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε ἀναμάρτητε.

(Ὁρθρου Πέμπτης Δ' Ἐβδ. Νηστειῶν)

ΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΜΕΓ. ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Τὸ Ὑπουργεῖον Ὑποποιοῦ καὶ Τουρισμοῦ ἐκοινοποίησε τὴν κατωτέρω Διαταγὴν πρὸς τοὺς διευθυντὰς τῶν Κινηματογράφων καὶ τῶν Θεάτρων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Τμήμα Κινημ. Ταινιῶν

Ἀριθ. Πρωτ. 7449JK Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαρτίου 1941

Πρὸς τὴν Παρελλήριον Ἐνωσιν Κινηματογραφιστῶν
ὁδὸς Σανταρόφα 5 Ἐνταῦθα

Κατόπιν σχετικῆς ἀναφορᾶς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, δι' ἧς αὕτη αἰτεῖται τὴν ἄλοσχερῆ καὶ καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἀπαγόρευσιν ταινιῶν, αἱ ὅποιαι ἀναπαριστοῦν τὰ Πάθη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐτι δὲ ἀργήσωσι ἅπαντα τὰ Δημόσια θεάματα ἀπὸ τῆς Μ. Πέμπτης μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα ἄλοσχερῶς, ἀπὸ δὲ τῆς Μεγάλης Δευτέρας μέχρι τῆς Μεγάλης Πέμπτης μὴ λειτουργῶσι τὰ Κινηματοθέατρα ἀπὸ τῆς 8—8 μ. μ. καθ' ἕως ὥρας τελοῦνται ἐν τοῖς Ἱεροῖς Ναοῖς αἱ Ἱεραὶ κατανυκτικαὶ τῶν μεγάλων ἐκείνων ἡμερῶν ἀκολουθίαι, ἀπαγορευόμεν τὴν προβολὴν ταινιῶν σχετικῶν μετὰ τὰ Πάθη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς καὶ τὴν λειτουργίαν τῶν Κινηματοθεάτρων κατὰ τὰς ὡς ἄνω ἀναφερθεῖσας ἡμέρας καὶ ὥρας καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως διαδιδάσῃτε τὴν ἐντολὴν μας ταύτην εἰς τοὺς ὑπευθύνους Διευτὰς Κινηματοθεάτρων τῶν ἐν Ἀθήναις ἔσον καὶ εἰς τὰς Ἐπαρχίας.

Ἐντολῇ Ὑφυπουργοῦ

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΔΙΑΦΩΤΙΣΕΩΣ
Δ. ΣΒΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Κοινοποιήσις

1) Ἱερὰν Σύνοδον, Ἀθήνας

Ἀριθ. Πρωτ. 7448JA Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαρτίου 1941

Πρὸς τὴν Ἐνωσιν Διευθυντῶν Θεάτρων Ἀθηνῶν
Θεάτρον Κοτοπούλη Ἐνταῦθα

Κατόπιν σχετικῆς ἀναφορᾶς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, δι' ἧς αὕτη αἰτεῖται ὅπως ἀργήσωσι καθ' ὅλον τὸ Κράτος τὰ Δημόσια Θεάματα ἀπὸ τῆς Μεγάλης Πέμπτης μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, ἀπαγορευόμεν τὴν λειτουργίαν τῶν Θεάτρων κατὰ τὰς ὡς ἄνω ἡμέρας καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως διαδιδάσῃτε τὴν ἐντολὴν μας ταύτην εἰς τοὺς ὑπευθύνους Διευθυντὰς τῶν Θεάτρων.

Ἐντολῇ Ὑφυπουργοῦ

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΔΙΑΦΩΤΙΣΕΩΣ
Δ. ΣΒΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Κοινοποιήσις

Πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΑΙ ΘΛΙΨΕΙΣ, ΠΙΣΤΙΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑ

B'

Ἐλέγομεν προηγουμένως ὅτι αἱ ἐπερχόμεναι πολ-
λάκις θλίψεις εἶνε ὠφέλιμοι ἠθικῶς εἰς τοὺς πι-
στεύοντας χριστιανούς. Ὁ Θεὸς ἐπιτρέπει νὰ ἔρ-
χονται αἱ θλίψεις, ἐπὶ τινα χρόνον, πρὸς ἐπιστρο-
φὴν καὶ μετάνοιαν. «Δυνατὸν ὁ Θεὸς ἅπαντα σήμε-
ρον λῦσαι τὰ δεινά, ἀλλ' ἕως ἄν ἴδῃ καθαρθέντας
ἡμᾶς, ἕως ἄν ἴδῃ γινομένην ἐπιστροφὴν καὶ μετάνοιαν
παγίαν καὶ ἄσειστον οὐ καταλύει τὴν θλίψιν·
καὶ γὰρ ὁ χρυσοκόμος ἕως ἄν ἴδῃ τὸ χρυσίον, καλῶς
ἐκκαθαρισθέν, οὐκ ἀποσπᾷ τοῦ χωνευτηρίου, οὕτω
καὶ ὁ Θεὸς οὐ παρᾶγει αὐτὸ τὸ νέφος (τῆς θλίψεως)
ἕως ἄν ἡμᾶς σωφρονήσῃ καλῶς» (Χρυσοστ. πρὸς
Ἀνδριάν. Δ'). Ἡ πίστις ὅμως πρέπει νὰ εἶνε θερμὴ
καὶ ζῶσα. Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἀπευθύνθη πρὸς τὸν
Ἄγγελον, ἦτοι τὸν Ἐπίσκοπον τῶν Λαοδικέων οὕτω.
«Οἶδά σου τὰ ἔργα ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός·
οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ καὶ οὔτε ψυχρὸς, οὔτε ζεστός,
μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου» (Ἀποκ. Γ'
15—16). Ὁ Ἐπίσκοπος καὶ οἱ χριστιανοὶ τῆς τῶν
Λαοδικέων Ἐκκλησίας ἐνόμισαν ὅτι ἡ σωτηρία των
ἦτο βεβαία, διότι εἶχον πίστιν θεωρητικὴν, ἣτις συν-
ίστατο μόνον εἰς τὴν γνώσιν τῶν ἀληθειῶν καὶ πε-
ριωρίζετο μόνον ἐν τῇ διανοίᾳ, ἀλλ' ἦκιστα ἔθιγε
τὴν καρδίαν των. Ἄλλ' ὁ καρδιογνώστης, τὸ Πνεῦ-
μα τὸ Ἅγιον, ἐλέγχει τοὺς χριστιανούς τῆς Λαοδι-
κείας ὅχι ὡς ψυχροὺς, διότι δὲν ἦσαν ἄπιστοι,
ἀλλ' ὡς χλιαροὺς, διότι δὲν ἦσαν ζεστοί, δὲν εἶ-
χον δηλ. τὴν ἀληθῆ, τὴν σώζουσαν, τὴν θερμὴν, τὴν
δι' ἀγάπης ἐνεργουμένην πίστιν. Οἱ χριστιανοὶ τῆς
Λαοδικείας εἶχον ἑξωτερικὰς τελετὰς καὶ πανηγύρεις
καὶ ᾠδὰς, ἀλλὰ δὲν εἶχον ἔργα ἀγάπης, καρπὸς τῆς
ἀληθοῦς πίστεως. Ἐκαυχῶντο διὰ τὰς ἑξωτερικὰς τε-
λετὰς, ὡς οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ κομποροημονοῦντες ἔλε-
γον. «Πλούσιός εἰμι καὶ πεπλούτηκα καὶ οὐδενὸς
χρεῖαν ἔχω» (Ἀποκ. Γ', 17), ἀλλ' ἦσαν γυμνοὶ ἠθι-
κῶς, διότι δὲν εἶχον ἔργα, δὲν εἶχον τὴν ἀρετὴν.
«Οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ταλαίπωρος καὶ ἐλεεινὸς καὶ
πτωχὸς καὶ τυφλὸς καὶ γυμνός» (Αὐτόθ. Γ', 17).
Ναί· ὁ ἔχων τὴν πίστιν, ἀλλὰ ψεύστης καὶ ἐπίορκος
καὶ ἄδικος καὶ βλάσφημος εἶνε νεκρὸς πνευματικῶς,
«ὅτι ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς καὶ εἶ νεκρὸς» (Αὐτόθ. Γ',
1). Τὰ ἑξωτερικὰ ἔργα, εἰς ἃ δὲν μετέχει ἡ καρδία
καὶ πρὸς ἃ φέρεται ὁ ἄνθρωπος μόνον κατὰ συνή-
θειαν, δὲν σώζουσιν. Ἡ ἀληθὴς θρησκεία, ἐστὶν ἔ-
χουσα τὴν καρδίαν, ἀνάπτει ἐν αὐτῇ καὶ ἐκκαίει τὸ
θεσπέσιον καὶ ζωοποιὸν πῦρ τῆς ἀγάπης, πυροπολοῦν-
τὰς ἐν αὐτῇ φουμένας τοῦ ἐγωῖσμοῦ καὶ ὑπερφη-
φάνειας ἀκάνθας καὶ τὰς τριβόλους τῆς ἀλαζονικῆς δο-
κησιοφίας καὶ ὑπερφιλαντίας. Καθαίρει αὐτὴν
θερμαίνει καὶ ἐνισχύει διὰ τῆς ἁγίας πρὸς τὸν Θεὸν
ἀγάπης· ἀναβιβάζει ἅμα εἰς τὸν νοῦν τοιαύτην
φλόγα ζωῆς, ἀνευ τῆς ὁποίας αὐτὸ τὸ ἐκ τῶν ἐπι-
στημῶν φῶς καὶ ἑξωτερικῶν τελετῶν ἀπομένει ἐν τῇ
διανοίᾳ τοῦ ἀνθρώπου ἄχρουν καὶ ψυχρὸν καὶ οἴο-
ναι ἄψυχον καὶ νεκρὸν καὶ μᾶλλον θανάτου ἢ ζωῆς
παραίτιον. Μόνον ἐν τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
εὕρισται ὁ ἄνθρωπος τὴν ἀνάπαυσιν τῆς καρδίας

του, ὅταν ἐκτελῇ τὸ θέλημά Του. Διὸ λέγει ὁ Ἰ.
Αὐγουστίνος. «Ἐδημιούργησας ἡμᾶς διὰ Σέ· καὶ ἡ
καρδία εἶνε ἀνήσυχος ἕως οὐ ἡσυχάσῃ ἐν Σοί» (Cor-
fes. 1, 1).

Ἡ πίστις ἄρα χωρὶς τῶν ἔργων εἶνε νεκρά. Πί-
στις, ἦτοι πεποίθησις καὶ βεβαιότης περὶ τῆς υπάρ-
ξεως καὶ τῆς ἀπολύτου ἀξίας τῶν ἀοράτων καὶ ἐπι-
ζουμένων πνευματικῶν ἀγαθῶν, θὰ εἶνε ἐνεργὸς,
ζῶσα καὶ ἔμψυχος, ζωογονουμένη ὑπὸ τῆς ἠθικῆς
δυνάμεως. Ἀληθῶς ὁ χριστιανὸς ὀφείλει καθ' ἐκά-
στην νὰ πειράζῃ καὶ νὰ δοκιμάζῃ ἑαυτὸν, ἄν εἶνε ἐν
τῇ πίστει (Β' Κορινθ. ΙΓ', 5), τῇ ζώσῃ καὶ ἐνεργῷ,
ἐὰν ἀνεγεννήθῃ ἐν Χριστῷ καὶ ὑπέταξε τὴν σάρκα
τοῦ ὑπὸ τὸ πνεῦμα. Ἡ ἀρετὴ αὐξάνει καὶ θερμαίνει
τὴν πίστιν· τοῦναντίον ἡ κακία σμικρύνει καὶ ψυ-
χραίνει. Ὁ ἄνθρωπος πρῶτον ἀμαρτάνει καὶ γίνεται
πονηρὸς, ἔπειτα δὲ γίνεται ἀσεβής. Τοῦτο φαίνεται
ἐξ ὧσων λέγει ὁ Προφήτης Δαυὶδ· «καὶ ἐμίγησαν,
λέγει, ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ
ἐδοῦλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν καὶ ἐγεννήθη αὐτοῖς
ὡς κἀνδάλον» (Ψαλμ. ρε', 35).

Πίστις, ἣτις φέρεται ἀσπλάγχχνως πρὸς τοὺς δυ-
στυχεῖς ἀδελφούς, ἐστερημένη τῆς ἀγάπης, εἶνε ἀνω-
φελής. Πίστις, ἣτις ἐναβρύνεται ἐν εὐτυχίαις ἐπὶ
τῇ εἰς Θεὸν πίστει, ἐν δὲ ταῖς δυστυχίαις γογγύζει
καὶ βλασφημεῖ τὸν Θεόν, εἶνε ἀκαρπὸς καὶ ἀνωφε-
λής. Ἡ τοιαύτη πίστις ὁμοιάζει πρὸς ἐζωγραφημέ-
νον ἄνθος, τὸ ὁποῖον δὲν εὐωδιάζει· εἶνε δένδρον
ἀνευ χυμοῦ καὶ καρπῶν, εἶνε ξηρὸς κορμὸς, ὅστις
δὲν χρησιμεύει εἰμὴ εἰς τὸ ν' ἀποκοπῇ καὶ ριφθῇ
εἰς τὸ πῦρ. Πρὸς τὸν τοιαύτην ἔχοντα πίστιν λέγει
ὁ Κύριος. «Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε, Κύριε εἰσε-
λεύσεται εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὁ ποιῶν
τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν Οὐρανοῖς» (Ματθ.
ζ', 21).

Πίστις καὶ ἔργα δὲν χωρίζονται· εἶνε ἠνωμένα καὶ
ἀχώριστα, ὡς αἷτιον καὶ αἰτιατόν, ὡς δύναμις ἐνεργ-
γὸς καὶ ἀποτελεσμα. Εἶνε, ὡς εἶπεῖν, αἱ δύο ἀδελ-
φαί, τὰς ὁποίας ἠγάπα ὁ Κύριος. Ἡ πίστις εἶνε ἡ
Μαρία, ἡ παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καθήσασα
καὶ μετ' προσοχῆν ἀκούουσα τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ
ἀγάπη εἶνε ἡ Μάρθα, ἡ μεριμνῶσα καὶ τυροβάζουσα
περὶ πολλά. Καθὼς ὁ κόκκος τοῦ σίτου, ὁ πίπτων
εἰς τὴν γῆν, διὰ τῆς ἐνοίκου αὐτῷ ζωτικῆς δυνά-
μεως, μετ' ὀλίγον φύεται, βλαστάνει, χλοάζει, ἀνθεῖ
καὶ φέρει καρπὸν, οὕτω καὶ ἡ πίστις, κυριεύουσα
τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, ἐλευθέρως σπεύδει νὰ
προαγάγῃ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ὠφέλειαν τοῦ
πλησίου.

Ἡ ἀληθινὴ πίστις εἶνε δύναμις Θεοῦ, ἀνακαινί-
ζουσα τὴν ψυχὴν καὶ μεταμορφοῦσα τὸν ἄνθρωπον
εἰς εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ. Καθὼς τὸ ἄνθος φύσει ἀν-
θεῖ καὶ εὐωδιάζει καὶ ὁ ἥλιος φύσει φωτίζει καὶ
θερμαίνει, οὕτω καὶ ἡ καρδία τοῦ χριστιανοῦ, ἔ-
χουσα τὴν ἀληθινὴν πίστιν, φύσει καὶ ἀβιάστως
ἀγαπᾷ καὶ τὸν πλησίον. Ἡ ἀγάπη ἐκδηλοῦται
κατὰ διαφόρους τρόπους. Οἱ δὲ μερικοὶ νόμοι καὶ
ἐντολαὶ εἶνε οἱ κλάδοι ἐνὸς δένδρου καὶ αἱ ἀκτίνες
ἐνὸς ἡλίου.

Ὁ Θεὸς θέλει τὴν καρδίαν μας ἀμέριστον καὶ

ἀπαιτεῖ δλόκληρον τὴν καρδίαν, λέγων. «Δός μοι, υἱέ, τὴν καρδίαν, οἱ δὲ σοὶ ὀφθαλμοὶ ἐμὰς ὁδοὺς τηρεῖτωσαν» (Παροιμ. ΚΓ', 26).

Ὁφείλει ἄρα ὁ χριστιανὸς ν' ἀγωνίζεται γενναίως καὶ νὰ καταστῇ φίλος μὲν τοῦ Θεοῦ, ἐχθρὸς δὲ τῆς ἁμαρτίας· ἐν μέσῳ δὲ τῶν τοῦ κόσμου μεριμνῶν, ἀγῶνων καὶ θλίψεων νὰ μὴ λησμονῇ τὸν οὐράνιον «πολύτιμον μαργαρίτην», τοῦ ὁποῖου πρὸς ἀγορὰν καὶ ἀπόκτησιν ὀφείλει πάντα ὅσα ἔχει νὰ πωλῆσῃ, ἥτοι πλήρη αὐταπάρνησιν νὰ δείξῃ καὶ πᾶσαν θυσίαν νὰ ὑποστῇ (Ματθ. ΙΓ', 45).

Πρόσεχε λοιπόν, ὦ χριστιανέ. Ἄν εἶσαι νεκρὸς κατὰ τὴν χριστιανικὴν ζωὴν, μὴ περιφρονήσῃς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. «Ἐγείραι ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ ἐπιφαύσει σοὶ ὁ Χριστός» (Ἐφεσ. ε', 14). Ἄν εἶσαι χλιαρὸς, γενοῦ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ θερμοὺς κατὰ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἁγίαν ζωὴν· καὶ ἀκουσον τὴν συμβουλήν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. «Συμβουλεύω σοι, ἵνα ἀγοράσῃς παρ' ἐμοῦ χρυσίον πεπυρωμένον ἐκ πυρός, ἵνα πλουτήσῃς, καὶ ἱμάτια λευκά, ἵνα περιβάλλῃ καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνῃ τῆς γυμνότητός σου... Ἐγὼ ὁ σους ἀν φιλω, ἐλέγχω καὶ παιδεύω. Ζήλωσον ὅν καὶ μετανόησον. Ἰδοῦ, ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω». (Ἀποκαλ. Γ', 18—19).

† Ο ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

Η ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΑΣΟΥ

Τῆ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ἐγένετο ἐν πυκνῇ Ἐκκλησίᾳ κατὰ τὴν συνήθη τάξιν ἐν τῇ Καθεδρικῇ Ναῶ τῶν Ἀθηνῶν ἡ χειροτονία τοῦ νέου Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Θάσου κ. Βασιλείου, ἱεουργοῦντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ συλλειτουργοῦντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἐλασσῶνος κ. Καλλινίκου καὶ Χαλκίδος κ. Γρηγορίου.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἱεράς τελετῆς ὁ χειροτονηθὴσόμενος εἶπεν :

Ἐν βαθυτάτῃ συγκινήσει δόξαν, αἶνον καὶ εὐχαριστίας ἀναπέμπω πρὸς τὸν Πανάγαθον Θεόν, Τὸν ἐν ἀπέριφῳ ἔλεει ἀξιοῦντα με, τὸν ἐλάχιστον ἐν ἀδελφοῖς, τοῦ ἁγιωτάτου βαθμοῦ τῆς ἀρχιερωσύνης. Ὁλοψύχως διαδηλῶ τὰς ταπεινὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὴν Ὑμετέραν πολυσεβαστόν μοι Μακαριότητα καὶ τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἁγίους Συνοδικοὺς διὰ τὴν ἐκλογὴν μου ὡς Ποιμενάρχου τῆς Θεοσώστου Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Θάσου. Εὐγνωμοσύνην δὲ ἀπειρον πρὸς τὸν Σεπτὸν καὶ Θεοφύλακτον Βασιλέα ἡμῶν Γεώργιον καὶ τὴν Κυβέρνησιν ἡμῶν διὰ τὴν ἐγκρισιν τῆς ἐκλογῆς μου. Καὶ ἰδοῦ ἐνώπιον Ὑμῶν προσέρομαι, Μακαριώτατε Δέσποτα, ἵνα ἐκ τῶν εὐλογητῶν Ἁγίων χειρῶν Σας δεχθῶ τὴν χάριν τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Κατὰ τὴν ἱεράν ταύτην στιγμήν, εὐλαβεῖα καὶ φόβῳ συνεχόμενος, φέρω εἰς μνήμην τοὺς λόγους τοῦ Μεγάλου Ἀποστόλου, περὶ τοῦ Ἐπισκόπου καὶ τῶν ὑποχρεώσεών του Ἐνώπιόν μου ἀναπαρίστανται αἱ φωτειναὶ καὶ Ἁγίαι μορφαὶ τῶν

λαμπρυνάντων τὴν Ἁγιωτάτην Ἐκκλησίαν Ἱεραρχῶν. Μορφαὶ μαρτύρων, ὁμολογητῶν, δόσιων καὶ πιστῶν Ἱεραρχῶν, ἀγωνισθέντων καὶ θυσιασθέντων ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Κυρίου καὶ τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως. Ταῦτα πάντα καὶ κατ' ἐξοχὴν οἱ λόγοι τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν περὶ τοῦ καλοῦ ποιμένος ταράσσουσιν τὴν σκέψιν μου καὶ συγκινοῦν βαθέως τὴν καρδίαν μου. Ἄλλ' ἡ θεῖα ἔλεει πίστις μου πρὸς Ἐκείνον, Ὅστις θεραπεύει τοὺς ἀσθενοῦντας καὶ ἀναπληροῖ τὰ ἐλλείποντα, πρὸς τὸν εἰπόντα ὅτι «ὁ ἐν ἐμοὶ μένων κἀγὼ ἐν αὐτῷ» θαρρύνει τὴν ἀδυναμίαν μου καὶ ἐνισχύει τὴν θέλησίν μου πρὸς τὴν ἐν ἀπέριφῳ εὐγνωμοσύνη ἀποδοχῇ τῆς Ἁγίας κλήσεως. Μὲ στηριζέεις τὴν ὑπακοὴν ταύτην ἢ εὐμενῆς καὶ στοργικῆς ἐκλογῆς τῆς περὶ Ὑμᾶς Ἁγίας καὶ Ἱεράς Συνόδου. Ἄλλ' ἰδίᾳ παρέχει μοι θάρρος ἢ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἀπειρος στοργή, ὑποδείξάσης με διὰ τὸν περίβλεπτον Θρόνον τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Θάσου, ὃν ἐκλείσαν διαπρεπεῖς Ἱεράρχαι, μεθ' οὓς συνδέον τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ἄγιοι καὶ ἱεροὶ δεσμοί, καὶ καλοῦμαι νὰ ποιμάνω εὐσεβῆ λαόν, ἐξ οὗ προέοχεται ἡ Ὑμετέρα Σεπτὴ κορυφή, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ τιμῶν καὶ λαμπρύνων τὴν ἐκθέψασαν Αὐτὸν γενέτειραν.

Καλοῦμαι εἰς τὸ μέγα ἀξίωμα εἰς ἡμέρας καλλινίκων καὶ περιλάμπρων ἀγῶνων τοῦ ἔθνος ἡμῶν ἐναντίον τῶν ἀνοσιῶν ἐπιδρομέων καὶ βαρβάρων ἐχθρῶν. Ἡ περίοδος αὕτη ἐπιβάλλει μείζονα συναίσθησιν εὐθυνῶν εἰς Ἱεράρχας Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας, ἀρρηκτικῶς συνδεομένης μετὰ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνος. Ἡ εὐλογία τοῦ Παναγίου Θεοῦ, ἢ πλουσίας ἐκδηλωθεῖσα πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἠρωτικῶς ἀγωνιζομένου φιλοχρίστου Στρατοῦ μας εἶθε δι' ἐχθῶν Σας, τιμιώτατε Πάτερ, νὰ ἐνισχύῃ τὸν εὐσεβεστάτον Βασιλέα ἡμῶν Γεώργιον, τὸ ἔθνος, τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς γενναίους ὑπερασπιστὰς τῆς τιμῆς καὶλευθερίας τῆς φιλιότητος ἡμῶν Πατρίδος.

Ἐπιτρέψατέ μοι ν' ἀνακόψω πρὸς στιγμήν τὸ βῆμά μου καὶ νὰ στρέψω εὐγνωμομονα τὴν ψυχὴν μου πρὸς τὸν Σεβασμιωτάτον Ἱεράρχην μου κ. Γρηγόριον, παρὰ τοῦ ὁποῖου ἐπὶ εἰκοσαετιᾶν ἐδέχθην ἀμεριστον τὴν πολύτιμον πατρικὴν εὐλογίαν του, πρὸς τὸν Ἱερόν Κλῆρον καὶ τὸν εὐσεβῆ λαόν τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Χαλκίδος καὶ νὰ παρακαλέσω νὰ ἔχω τὴν εὐλογητὴν ἐνίσχυσιν τῆς πρὸς τὸν Δοτήρα παντὸς ἀγαθοῦ ὑπὲρ ἐμοῦ προσευχῆς των.

Καὶ ἤδη, Μακαριώτατε Δέσποτα, εὐδοκίσητε νὰ παρὰσχητε τὴν χαριτόβρυτον εὐλογίαν Ὑμῶν πρὸς τὸν ταπεινὸν ἱκέτην τῶν Ἁγίων ἐχθῶν Ὑμῶν καὶ τῶν Ἁγίων Συνοδικῶν, τῶν κύκλῳ Ὑμῶν συμπροσευχομένων.

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, γόνυ κλίνω καρδίας καὶ ἐν βαθυτάτῃ πίστει ἐπικαλοῦμαι τὸ ἔλεος, τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν παντοδύναμον προστασίαν ἐν τῇ νύκτι εὐλογητῆς πορείας τῆς ζωῆς μου. Ἐνίσχυσον με, Κύριε, καὶ βοηθήσόν μοι, ἵνα ἐν ἀσάλευτῳ πίστει, ἐν ὀρθοδόξῳ φρονήματι, ἐν ἀκωστοπνήτῳ ἤλῳ καὶ ἀγνῇ ἀφοσιώσει λατρεύσω τὸ Πανάγιον Ὄνομά Σου, ἀναθιχθῶ ἄξιός τῆς Ἁγίας κλήσεως καὶ ἀναποκαριθῶ

εις τὰς ἐλπίδας τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ καὶ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Θεοσώστου Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Θάσου, ὑπὲρ ὧν ἐν ταπεινώσει καρδίας ἐπικαλοῦμαι τὴν οὐράνιον εὐλογίαν Σου.

Εἰς ταῦτα ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀπήντησεν οὕτω :

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὅπερ δι' ἡμῶν τῶν ταπεινῶν λειτουργῶν αὐτοῦ τίθεται ἐκάστοτε ἐπισκόπους, ποιμαίνει τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος, αὐτὸ τὸ Πνεῦμα καλεῖ σε κατὰ τὴν ἱερὰν ταύτην στιγμήν ἵνα προσέλθῃς εἰς τὸ ἱερὸν θυσιαστήριον τῆς χάριτος καὶ ὑποδυθῆς τὸν βραχὺν τῆς Ἀρχιερωσύνης ζυγὸν καὶ Μητροπολίτης ἀναδειχθῆς τῆς Ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Θάσου.

Εἰς τοὺς δισταγμοὺς καὶ φόβους, οὓς δικαίως σοι ἐμπνέει ὁ ὄγκος τοῦ ἀξιώματος καὶ τῶν εὐθυνῶν καὶ ἡ συναίσθησις τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας, ἀπαντᾷ ὁ Κύριος διὰ τοῦ ἀποστόλου Παύλου λέγων «ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου, ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται, ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχῶ ἐν ταῖς ἀσθενείαις σου, ἵνα ἐπισκηνοῶ ἐπὶ σὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ».

Ἀλλὰ καὶ ἡ φρόνησις καὶ ἡ μόρφωσις σου καὶ ἡ διωικητικὴ ἱκανότης καὶ ἡ ἀγαθότης καὶ ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη ἦν ἀνέπτυξας κατὰ τὴν μακρὰν ἐπὶ τριάκοντα ὅλα ἔτη δόκιμον διακονίαν σου ὡς πρωτοσύγκελος τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος καὶ δι' ἣν τοσοῦτον ἠγαπήθης ὑπὸ τε τοῦ Σεβασμιωτάτου ἀδελφοῦ καὶ συλλειτουργοῦ ἡμῶν Μητροπολίτου Χαλκίδος καὶ τοῦ ἀειμνήστου προκατόχου αὐτοῦ ὡς καὶ ὁλοκλήρου τοῦ ὁρθοδόξου λαοῦ τῆς θεοσώστου ταύτης ἐπαρχίας, συμπαραισταμένου δι' ἐκλεκτῶν ἀντιπροσώπων καὶ συνευχομένου καὶ ἐπευφημοῦντος, ταῦτα πάντα χρηστὰς ὑποτείνουσιν ἡμῖν τὰς ἐλπίδας, ὅτι, συνεργούσης τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, θὰ ἀναδειχθῆς ἀρχιερεὺς ἄξιος τῶν προσδοκιῶν τῆς Ἐκκλησίας, γενναῖος ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀθλητῆς ἐν ᾧ ἀγωνιζόμεθα ἱερῶ περι πάντων ἀγῶνι, καὶ σοφὸς κυβερνήτης τῆς ἐμπιστευθείσης σοι ἱερᾶς ὁλοκλήρου, ἣν θὰ κυβερνήσῃς, ὡς πεποιθήμεν, μετ' ἐπιστήμης, καὶ ἀγροπνοῦς ἱστάμενος ἐπὶ τῶν οἰάκων ἀσφαλῶς θὰ διαπλεύσῃς μετὰ τοῦ χριστωνύμου πληρώματος τὴν μεγάλην καὶ εὐρύχωρον θάλασσαν τῶν περιστάσεων, θάλασσαν θηρία ἔχουσαν καὶ πειρατάς, θάλασσαν σκοπέλους ἔχουσαν καὶ σπιλάδας, θάλασσαν ὑπὸ κυμάτων ταραττομένην πολλῶν καὶ χειμῶνων, καὶ εἰς λιμένα εὐδίων θὰ ὀδηγηθῆς καὶ θὰ ὀδηγήσῃς χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἡ λογικὴ τοῦ θαύματος.

Αἱ μεσολαβήσασαι δύο εβδομάδες εἶναι τόσον πλούσιαι εἰς γεγονότα, ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι διεδραματίσθησαν ἐνὸς τόσον βραχέος χρονικοῦ διαστήματος. Ἡ πληθὺς ὁμοῦ αὐτῶν ἐξαιρετικῆς σημασίας γεγονότων δὲν θὰ πρέπη νὰ συντελέσῃ ὥστε νὰ διαφύγῃ τὴν προσοχὴν ἡμῶν

τὸ χαρακτηριστικώτερον πάντων τῶν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο συμβεβηκότων, ἦτοι ἡ ἀκράδαντος τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ πεποιθήσις, ὅτι ὁ παντοδύναμος Θεὸς ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ παράσῃ ἀμέριστον τὴν βοήθειάν Του. Διότι τὰ νέφη ἦσαν περὶ ἡμᾶς ἐξόχως ἀπειλητικά, ἐβλέπομεν τοὺς γείτονas ἡμῶν τὸν ἕνα μετὰ τὸν ἄλλον λιποψυχούντας καὶ προστιθεμένους εἰς τὴν παράταξιν τῶν ἐναντίων, αἱ δὲ πάροχουσαι δυνάμεις δὲν ἐφαίνοντο ἀνάλογοι πρὸς τὰς ἀπειλάς, πλὴν ὅμως τὸ Ἔθνος ἡμῶν διόψυχον ἤλπιζεν. Σητηριζόμενον εἰς τὴν ἄχρι τοῦδε ἐκδηλωθεῖσαν ἀπὸ μέρους τοῦ Θεοῦ κραταιὰν προστασίαν, ἤλπιζεν ὅτι καὶ πάλιν ὁ Θεὸς θὰ ἐβοήθει κατὰ τρόπον θαυματουργικόν. Καὶ πράγματι δὲν διεψεύσθη, διότι ἐστηρίχθη εἰς τὴν ἀμάχητον λογικὴν τοῦ θαύματος.

Τὸ πλήρωμα τοῦ «Τρίτωνος».

Ἐν ἄλλῃ στήλῃ δημοσιεύομεν τὴν πληροφορίαν περὶ τῆς ἐκ μέρους τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τοῦ πληρώματος τοῦ δις ἀνδραγαθήσαντος ὑποβρυχίου «Τρίτων» τελέσεως εὐχαριστηρίου Θ. Δειτουργίας ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις ἱ. ναῷ τοῦ ἁγ. Νικολάου, καθ' ἣν ἄπαντες ἐν σώματι προσῆλθον εἰς τὸ μυστήριον τῆς Θ. Εὐχαριστίας. Τὸ μεμονωμένον τοῦτο, ἀλλὰ μεγάλης σημασίας, γεγονός πρέπει νὰ ἐξαρθῇ ὅλως ἰδιαίτερος, διότι δεικνύει ἀφ' ἐνὸς μὲν τὴν σεμνότητα τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν ἠρώων, οἱ ὅποιοι γνωρίζουσι καλῶς καὶ διακηρύντουσι μετὰ παρησίας εἰς ποῖον ὀφείλονται τὰ τρόπαια, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ὁμαδικὴν ἐπάνοδον πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἡ πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου ζωὴ εἶχεν ἀπομακρύνει τινάς.

*

Ἡ Κυριακὴ τῆς 23 παρελθόντος μηνός, ἐπιθυμία τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας Γεωργίου τοῦ 2Τ', ἦτο ἡμέρα δεήσεων ἐν Ἀγγλίᾳ. Γονυκλιεῖαι ἐγένοντο πανταχοῦ καὶ πάντες προσηυχήθησαν, ἐπικαλοσθέντες τὴν βοήθειαν τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν ἐναντίον τῆς τυραννίας σταυροφορίαν. Ἀνὰ πᾶσαν ἡμερίαν ὤραν καθ' ὅλην τὴν πρωτὰν ἐν Δουβίνῳ ἐτελοῦντο δεήσεις εἰς τὸν καθεδρικὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Παύλου καὶ εἰς τὸν καθεδρικὸν ναὸν τῶν ρωμαιοκαθολικῶν. Τὸ βασιλικὸν ζεῦχος μετὰ τῶν πριγκηπισσῶν παρέστησαν εἰς δεήσιν ἐν ἐνοριακῷ ναῷ. Παραλλήλως ἐγένοντο δεήσεις εἰς τὰς συναγωγὰς καὶ τοὺς εὐκτηρίους οἴκους τῶν ἄλλων θρησκευμάτων, οἱ ὅποιοι ἦσαν πλήρεις. Διαρκούσης τῆς δεήσεως εἰς τὸν ἀναπόλεμος τῆς θορείου Σκωτίας ἠκούσθησαν κανονισβολισμοὶ πρὸς ἀπόκρουσιν ἀεροπορικῆς ἐπιθέσεως, πλὴν ὅμως οὐδεὶς ἐκινήθη τῆς θέσεώς του καὶ ἡ δεήσις ἐψάλη ἕως τέλους.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἡμέρας ταύτης ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Καντουαρίας κ. Κόσμο ὠμίλησεν ἀπὸ ραδιοφώνου, ἐξάρας τὴν σημασίαν τοῦ ἀγῶνος, τὸν ὅποιον διεξάγει ἡ Βρετανικὴ Αὐτοκρατορία μετὰ τῶν συμμάχων τῆς πρὸς ἀπελευθέρωσιν ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, στεναζόντων ὑπὸ τὸ πάλμα τοῦ ἀχθροῦ. Ὁσαύτως ὁ καρδινάλιος Χίγσλεϋ, εἶπεν ὅτι ἡ Ἀγγλία, κατὰ τὴν παροῦσαν τρομερὰν σύρραξιν, καταπολεμεῖ τὰς δυνάμεις τοῦ σκότους, αἱ ὅποια ἐξαπέλευσαν σατανικὴν ἐκστρατείαν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, ἐναντίον ὅχι μόνον τῆς ἀποκεκαλυμμένης θρησκείας τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐναντίον πάσης φυσικῆς θρησκείας, εἰς τὴν ὅποιαν τὸ λογικὸν τοῦ ἀνθρώπου δύναται νὰ ἀνεύρῃ δικαιοσύνην, ἀληθειαν καὶ ἀδελφωσύνην. Ἡ σύρραξις αὕτη, εἶπεν, εἶναι σύρραξις τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαθοῦ ἐναντίον τῶν δυνάμεων τοῦ πονηροῦ.

Παρομοίᾳ δέησις ἐγένετο τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις ἀγγλικανικὸν ναὸν τοῦ ἁγ. Παύλου, χοροστατούντος τοῦ παρεπιδημοῦντος Σεβ. Ἐπισκόπου Γιβραλτάρης κ. Χάρολδ

και ἑμιλήσαντος καταλλήλως τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Οὐδιόπου τῆς Ν. Ζηλανδίας κ. Τζέρραρ, και εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις κατὸν τοῦ ἁγ. Λιουσιῦ τῶν ρωμαιοκαθολικῶν.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς ἐτελέσθη ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱ. Ναῷ τῶν Ἀθηνῶν, παρουσία τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως και πάντων τῶν ἐν Ἀθήναις μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, τοῦ κ. Προέδρου και τῶν μελῶν τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, ἡ εἰδικμένη Δοξολογία, προσεβήχοντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, συμπαραστατουμένου ὑπὸ τῶν Συνοδ. Συνέδρων Σεβ. Μητροπολιτῶν Τρίκκης και Σταγῶν και Ἐλασσόνης· τῇ παραμονῇ τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος παρέστη ἐν ταῖς ἑορταῖς τελεταῖς τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν και τοῦ Πανεπιστημίου.

—Τῇ Παρασκευῇ τῆς Δ' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐχοροστάτησεν κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τῶν χαιρετισμῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ ἐν Παιραεῖ Ἱ. Ναῷ τῆς ἁγ. Τριάδος.

—Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος μετέσχεν δημοσίᾳ Συνεδρίας τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν και προσήδρευσεν ἐν τῇ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῇ συνεδριῶν τῶν Διοικ. Συμβουλίων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. τοῦ Οἴκου Τυφλῶν, τοῦ Γηροκομίου Παιραεῶς, τοῦ Τομεῖου Ἀντολαξίμου, και τῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ Ἡρώου τῆς Ἁγίας Λαύρας και παροχῆς ἐργασίας και περιθάλψεως βομβοπλήκτων και Γενικῆς Συγκεντρώσεως πασῶν τῶν ἐντεκαλιμένων Συμβούλων τῆς Ὑπηρεσίας Προνοίας Στρατευομένων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

—Ἐπεσκέφθη τὸν Μακαριώτατον ἐν τῇ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῇ προϊστάμενος τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀγγλων στρατιωτικῶν ἱερέων Αἰθ. κ. Μπόν.

—Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐπισκέφθη τοὺς τραυματίας τοῦ Δημ. Νοσοκομείου Ἀθηνῶν, τὸ ἐκκλησ. Ὄρφανοτροφεῖον Βουλιαγμένης και τὴν ἐξ ἔργων ἑωραφικῆς πολεμικῆς ἐκθεσιν τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας. Ὡσαύτως μετέβη εἰς Ν. Ἰωνίαν και Ἐλευθεροπούλιν ὅπως παρακολουθήσῃ τὴν λειτουργίαν τῶν Συσσιτίων.

—Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος προσήδρευσεν τοῦ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

—Τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον ἐξεπροσώπησεν ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου ἐν τοῖς ἐπι τῇ Ἐθνικῇ Ἑορτῇ πανηγυρισμοῖς τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας, τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας, τῆς Ἐθνικῆς Ἀναγεννήσεως και τοῦ Συλλόγου Παρνασσῶς.

—Ἐξόχως συγκινητικὴ τελετὴ διεξήχθη προχθὲς ἐν τῇ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῇ. Ἐπιτροπὴ τραυματιῶν τοῦ ἹΕ' Στρατ. Νοσοκομείου, ἐπὶ κεφαλῇ ἔχουσα τὴν προϊσταμένην ἀδελφὴν διδά Καρὰτῆ, ἐμνησθεῖσα ἐνώπιον τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, μετὰ συγκινητικὴν ἐν τῇ ἀπλότητι και τῇ θεησευτικῇ αὐτῆς πίστει προσφώνησιν ἐνός ἐξ αὐτῶν, προσέφεραν ἱερὰν εἰκόνα τῆς Ἐυαγγελιστρίας, βυζαντινοῦ σχεδίου ἀγυροεπένδυτον, ὡς ἀφιέρωμα τῶν τραυματιῶν εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τῶν Ἀθηνῶν, τιμῶμενον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἐυαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος, βαδύτατα συγκινημένος, ἐξῆρε τὴν εἰς τὸν Θεὸν πίστιν και τὴν εἰς τὴν Παναγίαν ἐλπίδα και ἀφοσίωσιν τοῦ γενναίου ἡμῶν στρατοῦ, συνεχάρη τοὺς τραυματίας διὰ τὴν εὐλαβίη και θεάρεστον αὐτῶν προσφορὰν, τραγὴν ἀπόδειξιν τῆς χριστιανικῆς θεησευτικότητος αὐτῶν και μετὰ πολλῆς ἀγάπης ἠλόγησεν αὐτοὺς, εὐχηθεὶς εἰς τοὺς τραυματίας ταχεῖαν ὑγίαν, δύναμιν Θεοῦ και σκέπην κρατῶν εἰς τὸν ἀγωνιζόμενον στρατὸν και τελειαν τὴν νίκην. Ἡ ἱερὰ εἰκὼν, ἐντολὴ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, μετεκοιμήθη ὑπὸ τῶν τραυματιῶν εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν και ἀπετέθη ἐπι τῆς ἁγ. Τριῆτης ἡμέρας τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ταλαντίου, ὅστις καὶ ἀνεπερφε τὴν ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ὁρισθείσαν ὁδησίαν πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, τοῦ ἔθνους και τοῦ στρατοῦ.

Ἡ προσφώνησις τῶν τραυματιῶν εἶχεν ὡς ἑξῆς:

Μακαριώτατε, Προσηνύμενε,
Ἐχθόμενε ἀντικραυπέδοντες τοὺς ἠρωϊκῶς τραυματίας μας τοῦ 15 Στρατ. Νοσοκομείου. Καὶ παρασταζόμεθα

εὐλαβῶς καθαροὶ ψυχῇ και σώματι, συναποκομιζόντες τὴν ἁγίαν αὐτὴν εἰκόνα τοῦ Ἐυαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, τὴν ὁποίαν δωρίζομεν ὡς ἀφιέρωμα εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν. Προσκυνοῦμεν, κλίνοντες ἔλοι τὸ γόναυ μας εἰς τὸν Ὑψιστον και Μεγαλοδύναμον Θεόν. Εὐχόμεθα και ζητοῦμεν ὅπως στεφανώσῃ τὴν ἁγίαν αὐτὴν εἰκόνα και τὰ ὄπλα μας με νικητήριον δάφνης στεφανόν, ἔπως ἡ ὑπέροχος Παναγία φροσῇ ἀγρυπνῶς και προστατεύῃ τὸν ἀγωνιζόμενον ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας και τῆς ἑλευθερίας ἡρωϊκῶν στρατῶν μας. Καὶ ὅπως βοηθήσῃ αὐτῶν νὰ νικήσῃ πάντα ἐχθρῶν και πολέμων. Ζητοῦμεν και τὴν Ὑπερέαν εὐχὴν ὅπως μᾶς βοηθήσῃ ἵνα κατατροπώσομεν τὸν ἐχθρὸν μέχρι τῆς τελικῆς νίκης.

—Ἐν μεγάλῃ συρροῇ εὐσεβοῦς πληρώματος ἐφύλη ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῶν Ἀθηνῶν τῇ ἑσπέρᾳ τῆς χθὲς ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου. Τὴν Α' Στίχων τῶν Κοιμησιῶν ἀνέγνωσεν ὁ χοροστατῶν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, τὴν Β' και Α' ὁ Σεβ. Μητροπ. Τρίκκης και Σταγῶν κ. Πολύκαρπος και τὴν Γ' ὁ Σεβ. Μητρο. Ἐλευσίνος κ. Καλλίνικος, συγχοροστατοῦντες.

—Οἱ ἠρωϊκοὶ ἀπομαρτυροῦντες και ναῦται τοῦ δις ἀνδραγαθήσαντος ὑποβρυχίου «Τρίτων» ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν κυβερνήτην των κ. Ζέππον και εἰσεβῆ αὐτῶν ἐπικληροῦντες πόθον, τὸ πρὸς τὸν προστάτην τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ καλῶς πλεόντων «τάξιμόν» των, ἐτέλεσαν τῇ 28 τρέχοντος μηνὸς ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις Ἱ. Ναῷ τοῦ ἁγ. Νικολάου (Πευκακίου) τὴν θ. λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων, καθ' ἣν, ὅπαντες ἀνεξαιρέτως, μετέσχον τῆς Θ. Ἐucharιστίας. Περὶ τὸ τέλος τῆς θ. λειτουργίας ὁ πανοσιολ. ἀρχιεπίσκοπος κ. Νικόδημος Βαλληνόρδας, προσφωνῶν αὐτοὺς ἐκ προσώπου τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Τὰ ἄσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα κατασχῶν τὰ ἰσχυρά» (1' Κορινθ. α' 27)

Μετὰ πολλῆς χαρᾶς και ἐγκαυχήσεως ἡμῖν ὑποδέχεται ὑμᾶς σήμερον ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία, εὐλογημένη και τετηρημένη ἀγωνιστῶν τῆς Πίστεως και τῆς Πατρίδος. Ἐπειὶ θε ἀντὶ ἡ χαρᾶ αὐτῆ και ἡ ἐγκαυχῆσις τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀφ' ἐνός μὲν τὰ ἠρωϊκὰ σας καταρτήματα, διὰ τῶν ὁποίων ἀνεδείχθητε ἀντάξιοι συνεχισταὶ τῶν ἄλλων και τῶν ἱερῶν ἀγῶνων τῶν πατέρων μας και τῶν ἀνδράων προγῶνων μας. Καὶ ἐφ' ἑτέρου ἡ θαθεὶα πίστις σας πρὸς τὸν Θεόν, ἥτις ἀποτελεῖ τὸν πρῶτιστον και κύριον συντελεστήν τῶν ἀνδραγαθημάτων σας, και ἡ ἐποία σας ἀσπέρησις σήμερον προσκυνητῆς ἐγγνώμονας εἰς τὸν πάνσοπον τοῦτον κατὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ, τὸν ἑσπῶν ἐπικαλεῖσθε ἰδιαίτερον ἀντιλήπτορα και προστάτην ὑμῶν τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων—τὰ δύο ταῦτα ἢ πίστις και τὰ ἔργα σας εὐφορήσουσι σήμερον τὴν Ἐκκλησίαν.

Και πῶς νὰ μὴ χαίρῃ και ἀγάλλεται αὐτῇ, ὅτι, ἐλέπη πληροῦμενα τὰ λόγια τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου ὅτι: «τὰ ἄσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα κατασχῶν τὰ ἰσχυρά!»

«Τὰ ἄσθενῆ τοῦ κόσμου» Πράγματι. Ἦσαν, περιοριζόμενες τις εἰς μόνην «τὴν κατ' ἑβὴν κρίσιν», συνέκρινε τὰ ὄπλα καὶ στρατιωτικὰς δυνάμεις τῆς χώρας ἡμῶν πρὸς τὰς τοῦ ἐχθροῦ, ἀναμφιδέλωτος θὰ κατέληγν εἰς τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς μὲν ἡμετέρας χώρας ὡς ἀδυνάτου, τῆς δὲ ἐχθρικῆς παρατάξεως ὡς ἰσχυρᾶς και, κυριολεκτικῶς, «δυνάμεως» μεγάλης. Φυσικὸν θὰ ἦτο, προδικάζων τις τὴν ἐκβασιν τοῦ ἀγῶνος, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀντιπαλαίουσιν εἰς ἰσχυρὰς μετὰ ἄσθενος, ἢ ἀπεφαίνετο ὅτι και ἐν προκειμένῳ θὰ συμβῆ, ὅτι συνήθως, ὑπὸ ὁμοίας συνθήκας, συμβαίνει, ὁ μικρότερος τοῦτόστιν νὰ καταφωγῶθῃ ὑπὸ τοῦ μεγάλου. Με αὐτοὺς τοὺς ὑπολογισμοὺς ἐβέβαιον και οἱ πολέμιοι ἡμῶν. Ἐλαβον ἐπ' ἑβὴν των ἀριθμῶν και μόνον. Πρὶθρον τὸν στρατὸν και τὰς μηχανὰς των, τὸν σκόλον και τὰ ἀεροπλάνα των, τὰ ἄρματα και τὰς ἐμβόλας των. Καὶ τὰ εἴρησκον πλέον ἢ ἱκανά, ἵνα ἐντός ὀλίγου καταβύθουσιν ἵνα ἀντιπαλον, μη ὑπολογίζομεν κατ' ἄλλοις ἐφ' ἑσῶν ἢ ἀριθμῶν των στρατιωτικῶν και μηχανικῶν ἐπιπλοῶν διαφορά: μεγάλην ἐπὶ τὸ ἑλαττον.

Ἄλλ' ἐπικαιρήθησαν. Καὶ ἡ πραγματικότης ἀπεκάλυψε τὴν πλάνην των και τὸ ἐπισημᾶς τῶν ὑπολογισμῶν των. Καὶ αἱ προσδοκίαι των διεφθάρησαν. Διὰ τὴν ἐπέστησαν μονο: ὀνόματα και ὄπλα και εἶδος ὑπεροχῆς μεγάλης. Δὲν ἐπελεγογιστο, ὡς φωνὴν και καρδίαν και πίστιν και φρόνημα και

τριωτικόν. Ἐάν τὰ ὑπελόγιζον, ἴσως θὰ ἐφέροντο συνετώτερον.

Δέν εἶναι δέ ταῦτα μόνον, τὰ ὁποῖα ἠγνόησαν. Ἠγνόησαν καί τὸ πολὺ σπουδαιότερον. Τὸν Θεὸν παράγοντα. Τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ. Τί λέγω; τὴν ἠγνόησαν; Τὴν καθύβρισαν καί τὴν παρώργισαν μὲ τὰ ἀνοσιουργήματα, τὰ ὁποῖα διέπραξαν: ὅταν μίαν Μεγάλην Παρασκευὴν ἐπέδραμον μὲ τὴν μάχαιραν τοῦ κατακτητοῦ ὅταν κατὰ τὸν πάνδημον πανηγυρισμὸν τῆς Ἐορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐτορπίλισαν ἐκ τῶν ἀφανοῦς, ἀνάνδρους καὶ ἀσεβῶς, τὸ εὐδραμον ἡμῶν «Ἑλλη» ὅταν, προχωροῦντες εἰς ἀσεβείαν, δέν ἐδίστασαν οὐδέ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων νὰ προβῶσιν εἰς διαμαρτυρισμούς ὅταν ἀκόμη κατηύθυναν τὸν στόχον τῶν ἐναερίων ἐπιδρομῶν αὐτῶν καὶ κατὰ τῶν ἁγίων Ναῶν τοῦ Θεοῦ, πολλοὺς τῶν ὁποίων ἐκρήμνισαν.

Οὐδαμῶς λοιπὸν ἄπυρον εἶναι κατησχύνθησαν. Καί ἡ κατασχύνη των εἶναι μεγαλυτέρα διότι, ἰσχυροὶ αὐτοί, ἐξουθενούντα: ὑπὸ τῶν ἀδυνάτων διότι «τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐφέλεξάτο ὁ Θεός, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά». Ἡ πανσθενῆς δύναμις τοῦ Κυρίου, ἐνωθεῖσα μετὰ τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, ὥπλισε διὰ κραταιᾶς πανοπλίας τὸν φιλόχριστον, κατὰ γῆν, ἀέρα καὶ θάλασσαν, Στρατὸν ἡμῶν καὶ κατέστησε τοῦτον φοβερόν τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ. Ἐκάλυψε δὲ αὐτὸν διὰ τινος θείας σκέπης, (ὡς μαρτυροῦσι μυριστομοὶ ὁμολογῶντες τὸν στρατιωτῶν μας), διὰ νὰ εἶναι ἄτρωτος ἀπὸ τὰ δέλη τοῦ ἐχθροῦ.

Θὰ ἀπητητεῖτο ἀληθῶς μακρότατος λόγος, διὰ ν' ἀναφέρῃ τις τὴν ἱστορίαν τῶν πληγμάτων, τὰ ὁποῖα, πάντοτε μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, κατέφερον οἱ γένοιτο ἀγωνισταὶ μας κατὰ τῶν πολεμίων. Καθὼς ἐπίσης θὰ ἔπρεπε πολὺ νὰ μακρολογησῆται τις, διὰ ν' ἀναφέρῃ περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ σκέπη τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Παναγίας ἐπροστάτευσεν τοὺς ἰδιούτους μας ἀπὸ τῶν ἐναντιῶν προσβολῶν.

Ἄλλ' ἐφ' ὅσον ἀπευθυνόμεθα πρὸς ὑμᾶς, οἵτινες ἐξ ἀμέσου ἰδίας ἀντιλήψεως δύνασθε νὰ μαρτυρήσητε περὶ τῆς κραταιᾶς δυνάμεως καὶ προστασίας τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν ἠσθάνθητε συνοδεύουσαν ὑμᾶς, καθ' ὅν χρόνον ἀντιμετωπίζετε τὸν ἐχθρόν, δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη ν' ἀνατρέξωμεν εἰς ἄλλα παραδείγματα, ἀφοῦ καὶ κατὰ τὰς δύο ἀνδραγαθίας σας ἐλάθετε πείραν τοῦ πῶς ὁ Θεὸς γνωρίζει: νὰ χρησιμοποιῆτε τὰ ἀσθενῆ διὰ νὰ καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά καὶ μὲ ἐν μικρὸν ὑποδύχον νὰ συντρέψῃ πολὺ μεγαλυτέραν ἐχθρικήν νευτικήν δύναμιν.

Πάντα δὲ ταῦτα ἐγένοντο πρὸς τιμωρίαν τῆς ἀσεθείας καὶ τῶν ἀνοσιουργημάτων, δι' ὧν ὁ ἐχθρὸς ἡμῶν προσέβαλε τὸν Θεόν καὶ καθύβρισε τὴν Παναγίαν Μητέρα τοῦ Κυρίου. Ἐγένοντο διὰ τῆς τιμωροῦ χειρὸς τοῦ Ὑψίστου, τοῦ ἀσεβῶς καταφρονηθέντος. Ἐγένοντο, διὰ νὰ καταδειχθῇ ἡ δύναμις καὶ ἡ προστασία τῆς Ὑπεράμωτος Στρατηγοῦ τοῦ Ἐθνους ἡμῶν, πρὸς τὴν Ὅποιον ἠμάρτησαν οἱ πολεμοῦντες ἡμᾶς. Ἐγένοντο ἀκόμη καὶ διὰ τῆς θαυματουργοῦ συνεργείας τοῦ ἁγίου ἡμῶν Προστάτου Ἁγίου Νικολάου, τοῦ ὑπολοῦ τὴν ἁγία εἰκόνα ἔφερον πάντα τὰ ἀνδραγαθήσαντα σκάφη, θωρηθεῖσαν αὐτοῖς ἐπὶ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν. Ἐν ἐνὶ λόγῳ διὰ τῆς θείας βοηθείας ἐγένοντο.

Τὴν ἀλήθειαν δὲ ταύτην, τῆς παρὰ Θεοῦ βοηθείας τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἁγίως, θαθέως καὶ ἡμεῖς πιστεύοντες, ἐσπούσατε σήμερον εἰς εὐχαριστίαν καὶ εὐγνώμονα λατρείαν Ἐκείνου. Ὅστις σὰς διεφύλαξεν ἀπὸ παντὸς κινδύνου, ἠλλάγησε δὲ τὰς προσπάθειάς σας καὶ ἐταπείνωσε διὰ τῶν ἀσθενῶν, πλην ἐλπίζοντων ἐπ' αὐτόν, τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν τῶν ἀποστατῶν ἰσχυρῶν πολεμίων.

Ὅσον ὅμως εἶναι ἀξία παντὸς ἐπαίνου ἡ ἐκδηλωθεῖσα σήμερον εὐσέβεια καὶ εὐγνωμοσύνη ὑμῶν πρὸς τὸν Θεόν, τὸν ποιήσαντα θαυμάσια μεγάλα μετ' ὑμῶν, τόσον ἐξ ἄλλου ἐθεωρήθη αὐτὴ ὑπὸ τῆς Μητρός Ἐκκλησίας ὡς τι τὸ φυσικὸν καὶ διὰ ἀναμενόμενον παρ' ὑμῶν. Ναί. Δέν σὰς εἶδε μετ' ἐκπλήξεως ἡ Ἐκκλησία προσερχομένους σήμερον εἰς αὐτήν. Ἀλλὰ σὰς ἀνέμενε. Ἐγνώριζεν ὅτι θὰ ἤρχεσθε. Πῶς τὸ ἐγνώριζεν; Διότι τὸ ἔργον σας εἶναι συγγενὲς πρὸς αὐτήν. Διότι, εὐρισκόμενοι ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας, δέν παύετε νὰ εὐρισκασθε μέσα εἰς τὸ γινώσκον ὑμῖν περιβάλλον. Πλοῖον εἶναι καὶ ἡ Ἐκκλησία. Πλοῖον νοητόν. Πλοῖον διασχίζον τὴν τρικυμώδη θάλασσαν τῆς ἐπιγείου ζωῆς καὶ μεταφέρον τὸς πιστοὺς εἰς τὴν οὐρανίαν αὐτῶν Πατρίδα. Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι δέν ἀπεμακρύνθητε πᾶσις ἐκ τοῦ κύκλου

τῆς εἰδικότητος ὑμῶν, ἀλλ' ἐπεσκέφθητε σήμερον τὸ ἄριστον καὶ τὸ κατ' ἐξοχὴν πλοῖον—τὸ ὁποῖον Κυβερνήτης εἶναι Αὐτὸς ὁ Χριστός, θάλασσα δὲ ὁ παρὼν βίος μὲ τὰς θλίψεις καὶ ταλαιπωρίας του καὶ λιμὴν ὁ οὐρανός. Ἀξίζει δὲ, ἀγαπητοί, ἡ γνωριμία καὶ ὁ σύνδεσμος ὑμῶν μετὰ τοῦ Πλοίου τῆς Ἐκκλησίας νὰ καλλιεργηθῇ καὶ νὰ ἀυξηθῇ. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν καὶ τὰς τρικυμίας θὰ τὰς ἀντιμετωπίσωμεν πάντες ἐπωσθήποτε. Γινώσκετε δὲ καλῶς ἡμεῖς, ὡς ναυτικοί, πόσον κινδυνεύει τις νὰ καταποντισθῇ, ὅταν εἶναι ἔρμαιον τῶν κυμάτων, πόσον δ' ἀντιθέτως αἰσθάνεται ἑαυτὸν ἀσφαλῆ, εὐρισκόμενος ἐντὸς πλοίου, ἔχοντος ἔρμα ἰσχυρόν, καὶ μὴ ὑποκειμένου εἰς τοὺς κλυδωνισμοὺς τῆς θαλάσσης.

Ἐπομένως, εἶναι φανερόν, ὅτι πρὸς τὸ συμφέρον ὑμῶν θὰ ἀποβῇ ἡ στενωτέρα σχέσις μετὰ τῆς Ἐκκλησίας. Συνεχίσατε λοιπὸν τὸν μετ' αὐτῆς σύνδεσμον. Γενόμενοι δὲ σήμερον κωνίνοι τοῦ Ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ, ἀντλήσατε νῆαν ζωῆν, ζωὴν ἀπηλλαγμένην παθῶν καὶ κακιῶν καὶ τῆς ἁμαρτίας, ζωὴν ἀνθηροφρούσαν τὴν λαμπρότητα τῶν ἀρετῶν τῆς ψυχῆς, ζωὴν, ἥτις ἐμπρέπει εἰς μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Ταύτην τὴν εὐχὴν σὰς ἀπευθύνωμεν σήμερον ἐξ ὀνόματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐξ ὀνόματος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν ἐκπροσωποῦμεν κατὰ τὴν ὥραν ταύτην. Τὴν εὐχὴν, ἵνα ζήσητε ζωὴν πίστως καὶ εὐσεβείας, ἥτις θὰ σὰς ὀδηγῇ ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν καὶ ἀπὸ θριζύβου εἰς θριαμβόν, μέχρις οὗ καταντήσητε εἰς τὴν αἰωνίαν δόξαν τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

Διὰ νὰ ἔχητε δὲ ἀσφαλῆ γνώμονα καὶ ρυθμιστὴν τοῦ βίου σας, θὰ σὰς προσφέρωμεν, ἀπὸ μέρους τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ἀνὰ ἐν ἱερὸν Ἐδαγγέλιον. Ἄς ἀποτελέσῃ δὲ δι' ἡμᾶς τοῦτο τὸ πηδάλιον τῆς ζωῆς σας (ἵνα χρησιμοποιήσωμεν γνήριμον ὑμῖν λέξιν), τὸ ὅποιον θὰ ὀδηγήσῃ τὸ σκάφος τῆς ὑπάρξεώς σας εἰς τὸν εὐδιον λιμένα τοῦ οὐρανοῦ. Ἀμήν.

Μεθ' ὃ διενεμήθη αὐτοῖς ἡ Κ. Διαθήκη, μετ' ἰδιοχείρου ἀφιερώσεως τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου. Μετὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν ὁ κυβερνήτης τοῦ ὑποβρυχίου κ. Ζέτιπος, προσελθὼν εἰς τὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴν, ἠδύραίστησε τῷ Μακ. Ἀρχιεπισκόπῳ διὰ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ δώρον καὶ διὰ τοὺς ἐπὶ τῷ πρώτῳ ἀνδραγαθήματι ἀποσταλέντας φυλακτηρίου σταυρούς, τοὺς φέροντας τὴν ἐπιγραφὴν «ἐν τούτῳ νίκα».

—Ἐξεδίμησε πρὸς Κύριον καὶ ἐκηδεύθη ἐκ τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς Ἀγ. Τριάδος Ἡρακλείου, χοροστατοῦντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ὁ ἀείμνηστος Στέφανος Καραθεοδωρῆς τῆς μεγάλης ἐκ Κων)πόλεως Οἰκογενείας τοῦ Ἀλεξάνδρου Καραθεοδωρῆ καὶ μέλος ἐπὶ μακρὰ ἔτη τοῦ Δ. Ἐθνικοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, εἰς ὃν ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησεν ἐπικηδεῖους ἰνὰς λόγους.

ΣΕΡΒΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἡ Ὁρθόδοξος ἐν Γιουγκοσλαυίᾳ Ἐκκλησία, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Μακ. Πατριάρχου τῶν Σέρβων κ. Γαβριὴλ, συνέβαλε μεγάλως εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς δημιουργηθείσης νέας καταστάσεως καὶ τῆς ἐπελθούσης ἐθνικῆς μεταβολῆς. Ἡ Α. Μ. ὁ Πατριάρχης, ὅμα τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων ὑπὸ τοῦ νέου Βασιλέως Πέτρου τοῦ Β' προσεφώνησε τὰ ἐμπροσθ' ἡμῶν ἀνακτόρων ἐνθουσιάζοντα πλήθη διὰ τῶν ἐξῆς: «Ἐπὶ αἰῶνας ἡ Σερβικὴ Ἐκκλησία καὶ ὁ Σερβικὸς λαὸς ὑπηρετήσαν μετ' ἀφοσιώσεως τὴν ἐνδοξὸν δυναστείαν τῶν Καραγεώργεβιτς. Κατὰ τὴν ἀποφασιστικὴν ταύτην στιγμήν, ὅτε ἐτέθη ὑπὸ δοκιμασίαν ἡ ἱστορία, ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα τοῦ Σερβικοῦ Λαοῦ ἐπεφάνη τὸ φαινομένον ἄστρον τῆς δυναστείας τῶν Καραγεώργεβιτς, ὁ νεαρὸς Βασιλεὺς Πέτρος ὁ Β', διὰ νὰ σώσῃ μαζὺ μὲ τὸν λαόν του τὴν ἱστορίαν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν του. Πρὸς φιλήλασ, συνασπίσου περίξ τοῦ νεαροῦ σου βασιλέως καὶ ἀγρυπνεῖ. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἐκκλησίας εἶναι μαζὺ σου ὅπως πάντοτε.»

Τὸ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἡ Α. Μ. ὁμιλῶν ἀπὸ ραδιοφώνου, ἔκαμεν ἔκκλησιν πρὸς τὸ γιουγκοσλαυικὸν ἔθνος, ὅπως συσπειρωθῇ περὶ τὸν Βασιλέα, διὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν ἐθνικὴν ἐνότητα καὶ ἐλευθερίαν. «Ἀπαξ ἔτι, εἰπὲν ὁ Πατριάρχης, ἡ μότρα ἔθεσε πρὸ τῆς Γιουγκοσλαυίας τὸ σοβαρὸν ἐρώτημα νὰ ἀποφασίσῃ πρὸς ποῖον Βασιλεῖα

πρέπει να ἀνηγα. Ἡ ἀγὴ ἔφερε τὴν ἀπάντησιν ἐπὶ τῆς Γιουγκοσλαβίας ἐξέλεξε τὸ Βασίλειον τοῦ Θεοῦ, τὸ Βασίλειον τῆς ἱεράς εὐθύτητος καὶ ἀληθείας καὶ τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος καὶ ἐλευθερίας. Τὸ αἰώνιον αὐτὸ ἰδεώδες, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται πάντοτε εἰς τὴν καρδίαν παντὸς Σέρβου, εἴτε ἀνδρὸς, εἴτε γυναικὸς, εἶναι γραμμένον εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ εἶναι γεγραμμένον εἰς τὰς παλαιὰς διατάξεις σημαίας. Τὸ ἰδεώδες αὐτὸ λάμπει ὅπως ὁ ἥλιος. Ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐθνικοῦ αὐτοῦ ἰδεώδους εἶναι σήμερον ὁ νεαρὸς Βασιλεὺς Πέτρος Β'. Ἡ Θεία Πρόνοια κατέδειξε τὴν ὁδόν, τὴν ὁποίαν ὁ Ἅγιος Σάββας καθώρισε πρὸ πολλοῦ εἰς τὸν σερβικὸν λαόν. Εἰς τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος μᾶς ὡδήγησε μέχρι τοῦδε ἔξω τῆς ἐπιγινδύνου ὁδοῦ, ἀπηυθύναιεν τὰς δεήσεις μας καὶ εἰς αὐτόν, ἅπαξ ἔτι, προσφέρομεν τὰς εὐχαριστίας μας». Ὁ Πατριάρχης Γαβριήλ, κατελήγον, εἶπεν. «Ἄν πρόκειται νὰ ζήσωμεν, ἅς ζήσωμεν ἐν ἐλευθερίᾳ. Ἄν ἦλθεν ἡ στιγμή νὰ ἀποθάνωμεν, ἅς ἀποθάνωμεν διὰ τὴν ἐλευθερίαν, ὅπως ἔπραξεν πρὸ ἡμῶν ἑκατομῦρια τῶν προγόνων μας».

— Ἡ Α. Μ. ὁ Πατριάρχης τῶν Σέρβων, ἐμφασηθεῖς τῆς παρουσίας ἀντιπροσώπων ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων ἀπέστειλε πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν κ. Χρῦσανθον τὸν ἐξῆς θερμοῦν χαιρετισμόν: «Σὰς παρακαλῶ ἰδιαίτερώς, ὅταν ἐπιστρέψητε εἰς τὰς Ἀθήνας, νὰ χρησιμεύσητε ὡς ἀποσταλμένοι πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν, ἐπισκεπτόμενοι καὶ διαβιβάζοντες πρὸς αὐτὸν τοὺς θερμοτάτους μου χαιρετισμούς. Πρέπει νὰ σὰς εἶπω, ὅτι μετὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν, μετὸν ὁποῖον συνειργάσθημεν εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον γνωριζόμεθα ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν. τρέφω δὲ πρὸς αὐτὸν ἄπειρον ἐκτίμησιν καὶ φιλίαν».

Εἰς τὸν χαιρετισμὸν τοῦτον ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀπήντησε τηλεγραφικῶς ὡς ἑξῆς :

«Πολὺ μὲ συνεκίνησαν τὰ ὑπὸ τῆς θυμέτρας φίλης Μακαριότητος διὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἐλληνικοῦ τύπου διαβιβασθέντα μοι ἀδελφικά μνημόματα, ὡς μὲ συνεκίνησε καὶ ἡ ἐπαξία τῶν παραδόσεων τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ τοῦ εὐσεβοῦς καὶ γενναίου Γιουγκοσλαβικοῦ λαοῦ στάσις τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος καὶ τῆς ἀδελφῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ παρούσῃ κρίσει. Μνήμων καὶ ἐνὸς ἡμερῶν ἀρχαίων καὶ κοινῆς ἐν τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχεῖῳ συνεργασίας, συγχαιρῶ θερμοῦς ἐπὶ πᾶσι καὶ εὐχομαι, ἵνα ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων ἀγίαση καὶ ἐνισχύσῃ τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνας τῶν δύο ἐλευθέρων λαῶν πρὸς συντήρησιν τοῦ ὀρθοδόξου ἡμῶν πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας, ὑπερῆς Χριστοῦ ἀπέθανεν».

† Ο ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ

— Πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Πατριάρχην τῶν Σέρβων κ. Γαβριήλ, παλαιὸν τρέφον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀπηυθύνθη ὑπ' αὐτῆς τὸ κατωτέρω τηλεγράφημα ἐπ' εὐκαίρῃ τῆς ἐπελευθούσης μεταβολῆς.

«Θεολογικὴ Σχολὴ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἐπ' εὐκαίρῃ ἐπελευθούσης μεταβολῆς ἐν Νοτιοσλαβίᾳ, συμπόνουον πρὸς Ἱστορίαν καὶ παραδόσεις ἡρωικοῦ Νοτιοσλαβικοῦ λαοῦ, εἰς ἣν σθεναρὰ στάσις Ὑμετέρας Μακαριότητος καὶ Ὁρθοδόξου Κλήρου τοσούτω συντέλεσεν, ὑπερηφανευομένη διὰ πεφλημένον τρέφον αὐτῆς ὑποβάλλει θερμοτάτα συγχαιρητέῃ καὶ εὐχεται εὐδόξωσιν ἐθνικῶν πόθων γενναίου Γιουγκοσλαβικοῦ λαοῦ πρὸς δημιουργίαν καλλιτέρου δι' ἀνθρώπιτητα μέλλοντος.»

— Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α —

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ἰερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Προκειμένου νὰ προδῶμεν εἰς ἀνάδειξιν ὑποψηφίων εἰς τὴν πληρωσίν τῶν κενῶν ἐφημεριακῶν θέσεων τῶν Ἱ. Ναῶν ἁγίου Παντελεήμονος Μπαρίου, ἁγίων Θεοδώρων Ἀναδισσοῦ καὶ Κοιμητῆος Θεοτόκου Καλάμου, προσκαλοῦμεν τοὺς εὐλογομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα πρὸς κατάληξιν τούτων, ὅπως ὑποβάλλωσιν ἡμῖν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης σχετικῆν κίτησιν μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ Α. Ν. 2200)1940 ἐριζόμενων πιστοποιητικῶν διὰ τὰ περὶ τὰρ. Ἐν Ἀθῆναις τῇ 27 Μαρτίου 1941.

† Ὁ Ἀθηνῶν Χρῦσανθος

† Ἱ. Μητροπόλις Ναυπακτίας καὶ Ἐδρυτανίας
Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 47 παρ. β' τοῦ ὅπ' ἀριθ. 2200)1940 Α. Ν. «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων καλούμεν αὐτὴς τοὺς εὐλογομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ τῆς ἀρέσεως κατωτέρως κατηγορίας θέσεις ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσι τῇ καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλει τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ ὅπ' ἀριθ. 2200)1940 Α. Ν. «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» ἐριζόμενα πιστοποιητικὰ προκειμένου νὰ προδῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων ἐφημερίων ἐπαρχίας Τροάδος Ἐδρυτανίας. Ἐν Ναυπακτίῳ τῇ 26 Μαρτίου 1941.

† Ὁ Ναυπακτίας καὶ Ἐδρυτανίας Γερμανός

— Καλοῦμεν τοὺς εὐλογομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ προσόντα, ὅπως ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσι τῇ καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλει τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ ὅπ' ἀριθ. 2200)1940 Α. Ν. «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» ἐριζόμενα πιστοποιητικὰ προκειμένου νὰ προδῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων ἐφημερίων τῆς χερουσίας ἐπαρχίας Χόρσου. Ἐν Ναυπακτίῳ τῇ 26 Μαρτίου 1941. † Ὁ Ναυπακτίας καὶ Ἐδρυτανίας Γερμανός

— Καλοῦμεν τοὺς εὐλογομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ προσόντα, ὅπως ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσι τῇ καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλει τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ ὅπ' ἀριθ. 2200)1940 «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» ἐριζόμενα πιστοποιητικὰ προκειμένου νὰ προδῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων ἐφημερίων τῆς χερουσίας ἐπαρχίας Ρωσικῆς Ἐδρυτανίας. Ἐν Ναυπακτίῳ τῇ 14—2—1941.† Ὁ Ναυπακτίας καὶ Ἐδρυτανίας Γερμανός.

† Ἱ. Μητροπόλις Κορινθίας

Καλοῦμεν τοὺς εὐλογομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσι τῇ καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλει τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ ὅπ' ἀριθ. 2200)1940 «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» ἐριζόμενα πιστοποιητικὰ προκειμένου νὰ προδῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων ἐφημερίων τῶν Ἱ. ναῶν ἁγ. Γεωργίου καὶ ἁγ. Νικολάου τῆς ἐπαρχίας Μικραίων Ἁνω Λιγυαλῶν. Ἐν Κορίνθῳ τῇ 26 Μαρτίου 1941.

† Ὁ Κορινθίας Μιχαήλ

† Ἱ. Μητροπόλις Καλαβρύτων καὶ Αἰτωλίας

Διακηρύττομεν ὅτι, σταυρωμένης τῆς ἐπαρχίας Παρνακίας Ἀκράτας τακτικῶν ἐφημερίων, καλοῦμεν τοὺς εὐλογομένους νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν ταύτην καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ Α. Ν. 2200)1940 «περὶ Ἱ. Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα πιστοποιητικὰ κατ' ὅσον τὴν ἐπομένην θέλωμεν προδῆ εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ὑποψηφίων. Ἐν Αἰτωλίᾳ τῇ 11 Φεβρουαρίου 1941 † Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰτωλίας Θεοκλήτος

† Ἱερά Μητροπόλις Κερκύρας καὶ Παξῶν

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 46 καὶ 47 τοῦ Ἁγίου Νόμου 2200)1940 «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» προσκαλοῦμεν τοὺς εὐλογομένους νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν ἐφημεριακὴν θέσιν τακτικῶν ἐφημερίων τοῦ ἁγ. Ἀναστάσεως-Κερκυραίων Ἱ. ναοῦ τῆς ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακοποιίας, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 48 τοῦ ὅπ' ἀριθ. 2200)1940 ἐριζόμενα πιστοποιητικὰ προκειμένου ν' ἀνακηρύξωμεν αὐτοὺς ὑποψηφίους τῆς ἐν λόγῳ ἐπαρχίας. Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 23 Μαρτίου 1941. † Ὁ Κερκυρας καὶ Παξῶν Ἀλέξανδρος

† Ἱ. Μητροπόλις Παγαρνθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρουσιῶν

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρ. β' τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ ὅπ' ἀριθ. 2200)1940 Α. Ν. «περὶ Ἱ. Ναῶν καὶ ἐφημερίων» καλοῦμεν τοὺς εὐλογομένους καὶ ἔχοντας τὰ εἰς τὸ αἰρημένον Νόμον ἐριζόμενα προσόντα νὰ καταλάβωσι τὰς κενὰς ἐφημεριακὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν ἱερῶν ἐπαρχιών κενῶν, τῶν ἐπαρχιῶν Παρνακίας Παρνακίας, Γλυφικῆς Κοκκινολιθαρίου, Ἐλαταρίας, Κοκκινοῦ, Μαρτύρων, Λουβλά-Φτέρης, Βλαχωρίου, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ εἰρημένου Νόμου ἐριζόμενα πιστοποιητικὰ προκειμένου νὰ ἀνακηρύξωμεν ὑποψηφίους ἐφημερίων τῶν ἁγ. Ἱ. Ναῶν. Ἐν Παγαρνθίᾳ τῇ 14 Μαρτίου 1941.

† Ὁ Παγαρνθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρουσιῶν Γεώργιος